



ת"פ 3575/08 - המאשימה, מ.י. פרקליטות מחוז המרכז נגד הנאשמים, יצחק שאולי, אייל לשם, יורם יחזקאל חי

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 3575-08 מ.י. פרקליטות מחוז המרכז נ' שאולי ואח'

בפני כב' השופט חגי טרסי

המאשימה

מ.י. פרקליטות מחוז המרכז

נגד

הנאשמים

1. יצחק שאולי

2. אייל לשם

3. יורם יחזקאל חי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עוה"ד מיכל מזור ועוה"ד דן כהן

הנאשם 1 וב"כ - עוה"ד מוטי לוי

גזר דין

כתב האישום:

לאחר שנשמעו מרבית ראיות התביעה, ובעקבות הליך גישור ממושך, גובש בין הצדדים הסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום באופן משמעותי, בין היתר על דרך של מחיקת חלק מהאישומים שיוחסו לנאשם בכתב האישום המקורי. במסגרת ההסדר, הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן ובו ארבעה אישומים, שלושה מהם בעבירות מרמה והפרת אמונים - עבירה על סעיף 284 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), והאחד בעבירת שוחד - עבירה על סעיפים 290 + 294 לחוק. את העבירות ביצע הנאשם בעת ששימש כיו"ר הועדה המרחבית לתכנון ובניה שרונים

עמוד 1



(להלן: "שרונים"), בתקופה שבין ספטמבר 1998 ועד תחילת שנת 2004.

על פי עובדות האישום הראשון, במהלך התקופה הנ"ל, נטל הנאשם לידי מכספי הועדה, בניגוד להנחיות משרד הפנים ובניגוד לחובתו הציבורית. כך, במהלך השנים 1998-2004, במספר הזדמנויות נטל כספים אשר הועברו אליו על פי דרישתו, עבור הוצאותיו הפרטיות הכוללות תשלומים עבור, בין היתר, דו"חות תנועה וקנסות, חשבונות טלפון, שירותי כביסה, וכן תשלומים עבור השימוש בכבלים בחדר המלון. בנוסף, במהלך השנים 2001-2004, במספר הזדמנויות, שלח הנאשם את עובדת הועדה, לערוך עבורו קניות של תרופות ומצרכים אשר שולמו, בהוראת הנאשם, מקופת שרונים. גם התשלום עבור המוניות לשם הבאתה של אותה עובדת למקום הקניות ובחזרה ממנו, נעשה מקופת שרונים בהוראת הנאשם. עוד פורט באישום הראשון כי במהלך כהונתו של הנאשם 1 כיו"ר שרונים, נשלחה העובדת, במספר הזדמנויות במהלך השנים 2001-2004, על ידי הנאשם לנקות את דירתו במלון כרמל, זאת על חשבון שעות עבודתה בשרונים. התשלום עבור המוניות לשם הגעתה למלון כרמל וחזרה ממנו לשרונים שולם מתוך קופת שרונים, בהוראת הנאשם. בגין מעשיו המפורטים לעיל, הורשע הנאשם בעבירת מרמה והפרת אמונים.

עניינו של האישום השני הוא בעזרא קריגר (להלן: "קריגר"), הבעלים של 2 חברות בנייה, וביניהן "השרון מרכז לטבעונים וצמחונים" (להלן: "חברת השרון") וביוסף ג'רבי (להלן: "ג'רבי") שעבד, בין היתר, כשכיר בחברותיו של קריגר. מעובדות האישום השני עולה כי ביום 16.11.1994 רכש קריגר באמצעות חברת השרון את הזכויות ברחוב העצמאות 84 באבן יהודה (להלן: "הנכס"). על פי תוכניות המתאר והיתרי הבנייה, אשר הוצאו על ידי ועדת שרונים, סווג הנכס ככזה המיועד לבניית מרכז לטבעונים וצמחונים הכולל 63 חדרי מגורים (להלן: "הפרויקט"). במהלך אוגוסט 1998 נקלע הפרויקט לקשיים כלכליים, בעקבותיהם נאלץ קריגר להפסיק את הבנייה ולבחון את אפשרות מכירת הנכס. בסמוך למועד 11.3.99 חתם קריגר, באמצעות חברת השרון, על חוזה מול מדינת ישראל באמצעות חברת עמידר, למכירת הנכס ולשינוי ייעודו למקבץ דירות לאורחים, שיופנו באמצעות עמידר או משרד הקליטה (להלן: "חוזה עמידר"). בין יתר תנאי החוזה קיים תנאי מתלה שעיקרו הוא קיומם של היתרי בנייה ואישורים לכך שבנכס יבנו לפחות 137 חדרי מגורים. על מנת לממש את חוזה עמידר, חתם קריגר במהלך מאי 1999 באמצעות חברת השרון, על חוזה הנוגע להעברת הזכויות בנכס ועל העברת הזכויות על פי חוזה עמידר (להלן: "חוזה המכירה") לחברת בית אב"י- מקרקעין בע"מ וחברת אבן זהב אחזקות וניהול בע"מ (להלן: "הקונים"), שהיו מעוניינים בקבלת הנכס ומימוש חוזה עמידר. תנאי למימוש חוזה מכירה זה הוא בקיומם של אישורים עקרוניים משרונים להרחבת המבנה הקיים בנכס ובניית מבנים נוספים, וכן הפעלת הזכויות לפי חוזה עמידר. עובר למועד חתימת חוזה המכירה, הגיע קריגר יחד עם ג'רבי ונציגי הקונים לפגישה בשרונים כדי לקבל מידע אודות אפשרויות הבנייה בנכס. באותו המועד, פנה הנאשם לג'רבי וסיפר לו כי הוא חייב ₪ 150,000 בגין הלוואת משכנתא שנטל ושאל אותו אם יוכל לסייע לו בתשלום החוב. במעמד זה, פנה ג'רבי לקריגר והציג בפניו את בקשת הנאשם. בתגובה, שאל קריגר מה ינתן לו בתמורה לסיוע שייתן ומיד לאחר מכן הביע הסכמתו לבקשה. בהמשך, שילם קריגר, באמצעות ג'רבי, מאוגוסט 1999 ועד פברואר 2000, סכומים שונים לחשבון הלוואת המשכנתא של הנאשם, בהיקף כולל של מעל 175,000 ש"ח. בגין המעשה המתואר לעיל הורשע הנאשם בנטילת שוחד.

על פי עובדות האישום השלישי עבד מר יורם חי, הנאשם 3 בכתב האישום, כיזם ומשווק מקרקעין, ובבעלותו חברת א.ג.י. בנייה ופיתוח בע"מ (להלן: "חברת א.ג.י."). ביום 3.12.99 נחתם הסכם שותפות בין חברת א.ג.י. לחברת נגה סאן החזקות בנייה בע"מ (להלן: "חברה נגה סאן") לשותפות במימון וניהול פרויקט לבניית 67 יחידות דיור בשכונת שחמון



באילת. בעקבות התנגדות לתוכנית בניית הפרויקט, הכוללת בין היתר, תוספת בנייה של 7 יחידות דיור נוספות, דחתה הועדה המקומית באילת את התוכנית, ואותן 7 יחידות דיור שנבנו ללא היתר, נאטמו. בהמשך, הוחזרה התוכנית לדין חוזר בוועדה המקומית באילת. במועד שאינו ידוע במדויק, במהלך השנים 2001-2002, נפגש הנאשם 3 עם הנאשם בשרונים, בנוגע לפרויקט אחר של הנאשם 3 בכפר יונה. במהלך הפגישה, התייעץ הנאשם 3, בנאשם בנוגע לבעיות בהן נתקל באילת. בעקבות פגישה זו, פנה הנאשם 3 לנאשם וסוכם ביניהם כי הנאשם יפעיל קשריו ומעמדו, מתוקף תפקידו, על חברי הועדה המקומית באילת ויפעל לאישור התוכנית, ובתמורה יקבל תשלום כספי בסך 200,000 ₪. עוד סוכם כי העברת הכסף תבצע באמצעות הנאשם 2, עו"ד אייל לשם, בדרך שתקנה להעברת הכספים נופך חוקי. בעקבות זאת, בפגישה שנערכה בחודש אוגוסט 2002, בנוכחות ג'רבי והנאשמים 2 ו-3, סוכם כי ג'רבי יצור קשר עם עורך דין שיהיה צד להסכם, לפיו חברת א.ג.י. תשכור לכאורה את שירותיו המשפטיים בתמורה ל-200,000 ₪, ועורך הדין ימסור לידי הנאשם 3 קבלות בסכום זה. בהתאם לכך נחתם בהמשך הסכם פיקטיבי בין הנאשם 3 לעו"ד אורי בכור, למתן שירותים משפטיים לפרויקט, כאשר בפועל הועברה התמורה לידי הנאשם באמצעות ג'רבי ואנשי קש אחרים. בגין מעשים אלו, הורשע הנאשם בעבירת מרמה והפרת אמונים.

כמפורט באישום הרביעי, בחודש יוני בשנת 2000 פגש יהודה אריה יעקובסון, אדם עתיר אמצעים הפועל בין היתר גם בתחום הנדל"ן (להלן: "יעקובסון") בנאשם בשרונים, וביקש לבחון את האפשרויות הנוגעות להגדלת זכויות הבנייה בקרקע שרכש, הנמצאת בתחום אחריותה של שרונים, כך שמספר יחידות הדיור שניתן יהיה לבנות עליה יוגדל. הנאשם, שידע על יכולותיו הכלכליות של יעקובסון, בהן יוכל לעשות שימוש בעתיד לעשיית עסקאות שיניבו לו רווחים, נתן לו יחס אישי וקידם את תוכניותיו בשרונים ואף פעל לצורך הגדלת מספר יחידות הדיור. כאשר הומצאה ליעקובסון ביום 4.12.00 שומת היטל השבחה בסך 180,495 ₪ בגין השבחת הקרקע, והלה הלן עליה בפני הנאשם, מסר לו הנאשם כי הוא יטפל בכך, ויעקובסון, בהסתמך על דבריו אלו, לא שילם עבור השומה. ביום 12.7.01 הומצאה ליעקובסון שומת היטל השבחה נוספת בסך 40,000 ₪, יעקובסון שילם עבורה בעשרה תשלומים שווים, זאת מבלי שהפקיד ערבות כנדרש לפי חוק התכנון והבניה, באישורו של הנאשם 1. בהמשך, ביוני 2003, אף קיבל יעקובסון משרונים אישור על תשלום כל היולי ההשבחה, למרות שלא שילם אותם בפועל, אישור אשר איפשר את העברת הזכויות בקרקע על שמו של יעקובסון. במקביל, ביום 14.8.02, לבקשת הנאשם, העביר יעקובסון לנאשם הלוואה בסך 470,000 ₪, לתקופה בלתי מוגבלת וללא ריבית, כאשר לצורך הבטחת החזר ההלוואה משכן הנאשם לטובת יעקובסון דירה שבבעלותו. הנאשם 1 החזיר ביום 17.9.02 80,000 ₪, ביום 25.9.02 השיב עוד 80,000 ₪ והיתרה בסך 310,000 ₪, הוחזרה ביום 14.4.03. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם במרמה והפרת אמונים.

במסגרת ההסדר שגובש בין הצדדים, הוסכם כי הצדדים יעתרו במשותף להשתתף 22 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וכן קנס בסך 300,000 ₪ או 10 חודשי מאסר תמורתו. כמו כן, הוסכם כי יוטל על הנאשם קלון. עוד הוסכם כי חלקו הראשון של הקנס ישולם במועד גזר הדין, ויתרת הסכום תשולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מחודש לאחר מתן גזר הדין. כמו כן הוסכם כי ריצוי המאסר יחל לאחר חופשת חג הפסח 2015. היום התברר כי לא עלה בידי הנאשם להפקיד מרכיב כלשהו מתוך הקנס וגובשה הסכמה חדשה, לפיה יוכל לשלם את הקנס עד ליום כניסתו למאסר, דהיינו עד ליום 12.4.15.

כפי שציינתי גובש ההסדר לאחר הליך ממושך במיוחד של שמיעת ראיות ולאחר שהצדדים באו בדברים ואף התקיים בפני הליך גישור לא קצר. השיקולים השונים אשר עמדו ביסוד ההסדר לובנו בהרחבה במסגרת הגישור, אך יש מקום לציין אותם בקצרה גם במסגרת הנוכחית, כמו גם לעמוד על מרכיבי החומרה בהתנהלותו של הנאשם, אשר מצדיקים השתתפותו במאסר.



העונש המוסכם.

כפי שניתן ללמוד מעובדות כתב האישום שפורטו לעיל, ביצע הנאשם רצף של עבירות בתחום השחיתות הציבורית, תוך ניצול מעמדו ותפקידו להפקת רווחים אישיים. כתב האישום תוקן אומנם באופן משמעותי ביותר לקולא על יסוד קשיים ראייתיים שהתגלו במהלך שמיעת הראיות, אך מדובר עדיין בכתב אישום חמור, אשר מעיד על כשל מתמשך בהתנהלותו של הנאשם במסגרת מילוי תפקידיו הציבוריים, ולא על מעידה חד פעמית. מעשים כגון אלה בהם הורשע הנאשם פוגעים פגיעה קשה בערכים חברתיים מוגנים וביניהם, הפגיעה באמון הציבור בעובדי ציבור, הפגיעה בטוהר המידות של עובדי הציבור ופגיעה בתקינות פעולות המנהל. במיוחד ראוי לציון ההרשעה בעבירת השוחד, על כל החומרה הכרוכה בה, כאשר לצידה דרך שגרה בפסיקה עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. מדובר אף בעבירות אשר עימן דרך כלל קלון. מדובר במי שביצע עבירות במהלך כהונתו הציבורית ומתוך זיקה ברורה אליו וניצול מעמדו הציבורי. מעשים אלה נגועים בפגם מוסרי מהותי ועל כן ובהתאם להסכמה שגובשה, אני קובע כי במעשיו של הנאשם דבק קלון.

לצד עמדות עקרוניות אלה יש לציין גם את מגוון השיקולים לקולא, אשר עמדו ביסוד ההסדר ואשר מצדיקים, על אף ההקלה הממשית שניתנה לנאשם במסגרת ההסדר, את כיבודו. בראש ובראשונה יש להזכיר את פרק הזמן המשמעותי ביותר שחלף מאז ביצוע אחרונת העבירות, למעלה מ-10 שנים. החקירה בפרשה זו נפתחה בשנת 2004. כתב האישום הוגש רק בשנת 2008. במהלך ההליך המשפטי התקיימו אומנם ישיבות רבות והעידו מרבית עדי התביעה, אך אין חולק כי עדיין נותרה עבודה רבה בידי הצדדים ובידי ביהמ"ש ונכונותו של הנאשם להתקשר בהסדר ולהודות בכתב האישום המתוקן חסכה זמן ציבורי משמעותי. הזכרתי כבר קודם את הקשיים הראייתיים אשר אף הם מהווים שיקול בכיבוד הסדרי טיעון. כפי שהטיב התובע להזכיר, העונש המוסכם נמצא בפרופורציה ראוייה לעונשים, לא רק בעבירות מעין אלה בכלל, אלא גם לעונשים הספציפיים אשר הושתו על מעורבים אחרים בפרשה זו. כך למשל נדונו נאשמים 2 ו-3 וכן המעורב יעקובסון לעונשי מאסר בעבודות שירות לצד קנסות משמעותיים. המעורב קריגר נדון אומנם לעונש מאסר משמעותי מאחורי סורג ובריח, על אף שבפרשה זו הוא הורשע בעבירות חמורות פחות של מתן שוחד ולא של קבלת שוחד, אך מדובר במי שהורשע במסגרת הנוכחית בשני אישומים נפרדים, אשר אחד מהם נמחק לגבי הנאשם שבפני, וזאת לאחר ניהול המשפט עד תום. כמו כן, הורשע במקביל בתיק מרמה חמור בבית משפט אחר, כאשר העונש שהושת עליו שם חפף במידת מה לעונש שהושת עליו בפרשה הנוכחית. עוד יש להזכיר כי העונש המוסכם כולל מרכיב משמעותי של מאסר מאחורי סורג ובריח, ואין להקל בכך ראש, כאשר מדובר באדם אשר מילא בעבר תפקידים ציבוריים משמעותיים, אשר הינו נטול הרשעות קודמות ואשר אינו עוד צעיר בגילו. בשים לב למכלול נתונים אלה, אני סבור כי ההסדר שגובש בעניינו של הנאשם סביר והולם ועל כן אכבדו.

אשר על כן הנני דן הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 22 חודשים, בניכוי ימי מעצר קודמים מיום 3.1.05 עד 17.1.05.
2. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה.



3. קנס בסך 300,000 ₪ או 10 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 12.4.15.

הנאשם יתייצב למאסרו ביום 12.4.15 בבית המעצר הדירים עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים 08-9787336, 08-9787377.

עם התייצבותו של הנאשם למאסר תוחזר הפקדה שהפקיד הנאשם במסגרת הליכים אלה בסך 25,000 ₪ לידי בא כוחו, עוה"ד מוטי לוי, וזאת בהסכמתו של הנאשם.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ה, 15/02/2015 במעמד הנוכחים.